

Vereeniging „Linnaeus“.

Den 28sten November 1899 werd te 's-Gravenhage de Zoölogisch-Botanische Vereeniging „Linnaeus“ opgericht.

Voor hen, die nader met deze vereeniging wenschen kennis te maken, zijn inlichtingen te bekomen bij de ondergeteekenden,

JOH. PH. TUYT, Elandstraat 3.
J. VAN DRIEL KROL, Villa „Clara“,
v. Stolkweg 11.

Vierbladig Sneeuwkllokje.

J. van Musschenhage te Zwolle zond ons een sneeuwkllokje van de bekende vindplaats aan den Wipstrik, dat vier bloemblaadjes bezat (2 buitenste en 2 binnenste) en ook slechts vier meeldraden. Overigens was het plantje normaal gebouwd. Verdubbeling van Sneeuwkllokjes komt zeer vaak voor, doch van zulk een beperking in aantal bloemdeelen hadden wij nooit gehoord. Het plantje heb ik zorgvuldig gepoot, om te zien of in 't volgend voorjaar de afwijking zich op nieuw vertoont; de nieuwgevormde bolletjes zullen wij eveneens kweeken. E. Hs.

Sneeuwkllokje met bandvorming aan de wortels.

Een bloeiend plantje met omhooggroeiende wortels, waarvan er vele tot een lint of band waren vergroeid, ontvingen wij van den heer H. P. Kuijper te Scheveningen. Met zekerheid kunnen wij geen verklaring geven van 't verschijnsel; wel komt het ons voor veel overeenkomst te hebben met dat, waarbij dikke uitloopers, welke sneeuwkllokjesbollen en ook tulpen vaak vormen, wanneer de bol wat diep is geplant.

of ondiep

Middelste Bonte Specht. Teekening van Jan van Oort.

Middelste Bonte Specht.

Zondag 23 Dec. ging ik er nu echter eens op uit, om, gewapend met een binocle, te trachten mijn vogelkennis te verrijken. Achter Elswoud, niet ver van den Bentveltweg, ontdekte ik in een der langs den weg staande eiken opeens een voor mij onbekenden vogel, althans wat de soort aanging, maar een kenmerk deed mij dadelijk vermoeden, dat ik met een specht te doen had. Het duidelijk hoorbaar kloppen met den snavel tegen den boom liet daaromtrent geen twijfel bij mij over, tenzij er nog andere vogels zijn, die deze eigenaardigheid er op na houden. Hoe 't zij, ik kon mijn nieuwe kennis uitstekend observeeren door mijn goed vergrootende binocle, en heb getracht verschillende kenmerken, wat kleur en grootte betreft, op te teekenen. Ik was tot dicht onder den boom genaderd, toen door een onverwachte beweging van m'n zoontje, dat ik bij me had, mijn nieuwe kennis er de brui van gaf, zich langer te laten begluren, en weg vloog; zijn stem kreeg ik niet te hooren.

Niet vermoedende, dat ik hier nu eens een vogel gezien had, die zich niet alle dagen liet zien, dacht ik er niet verder over na, maar keek toch thuis komende eens na, wat ik al zoo over deze vogelsoort vinden kon. Nu, dat was niet veel. Vooreerst het genoemde artikel „Wintervogels“ (van D. L. N. bezit ik slechts den 4^{en} jaargang en den loopenden). Daarin vond ik er al weinig van, doch juist dat weinige trok mijn aandacht. Alleen het rood, waarvan bij de specht gesproken wordt, heb ik niet opgemerkt. Ook het bericht op blz. 103 van den 4^{en} jaargang hielderde mij niets op, maar bracht me juist verder van de wijs. Volgens de grootte toch moet ik hier te doen gehad hebben met de middelste bonte specht, doch ik kan niet aannemen, dat iemand die er eigenlijk voor het eerst op uit gaat, om vogels te determineeren, juist een zeldzaamheid zou zien. Nergens vond ik een afbeelding van de specht.

Eersten Kerstdag ging ik dien kant weer eens uit, om te zien of het geluk mij weer dienstig wilde zijn, maar te vergeefs. Later heb ik hem ook niet meer terug gezien. Toevallig kreeg ik dienzelfden avond afl. 5 en 6 van den loopenden jaargang terug, (ik had deze uitgeleend) en deze nog eens doorbladerende krijg ik de afbeelding van de kleine specht op blz. 99 in 't oog. Nu was de twijfel bij mij opgelost. Een specht was het dus zeker. Blijft alleen over te beslissen of het de middelste of de kleine is geweest. Welnu, volgens het vermelde in wintervogels moet het dunkt mij de middelste geweest zijn. De grootte kan ik niet nauwkeuriger aangeven dan dat die zoowat het midden hield tusschen een spreeuw en een musch. Als de kleur van de middelste overeenkomt, met die van de kleine specht, lijdt het dunkt me geen twijfel, of deze zeldzame vogel hield zich dien dag daar op.

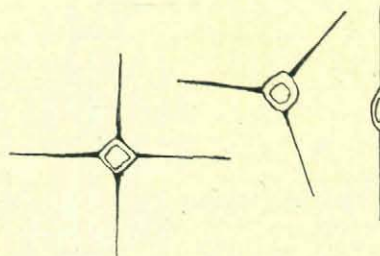
Haarlem.

W. A. J. BREMER.

Hier heeft u een afbeelding, natuurgetrouw en bijna levensgroot, nu kunt u zelf uitmaken of uw vondst dezen vogel betreft; als u nog twijfelt, blijft er niets anders over dan eens weer uitzien naar een nieuwe ontmoeting.

Afwijkende Plantvormen.

In het Februari-nummer van 1901 vond ik het lezenswaardig stuk des heeren Boon en daarin o. m. de afbeeldingen en vermeldingen van afwijkingen in bladvorm, b.v. die van den Gouden Regen, waarbij 5 in plaats van 3 aan een gemeenschappelijken steel te vinden waren. Deze

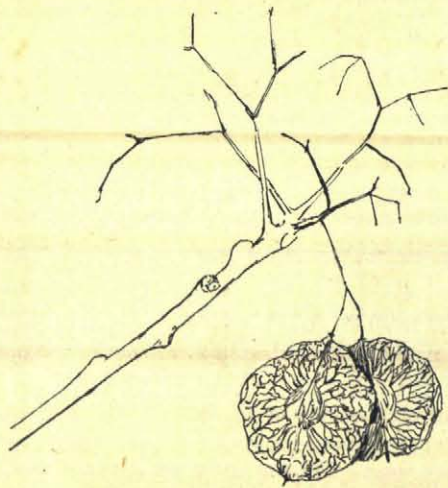

Vershillende doorsneden van vruchten van Ptelea

afwijking is zeer algemeen, vooral bij de *Cytisus alpinus* (*Laburnum alpinum*), waarbij ook 4-tallige gevonden worden en al de overgangen en tusschenvormen. Nog sterker komt dit uit bij *Laburnum vulgare* var. *quercifolius*, waar zeer vele 5-tallige gevonden worden.

Het zou mij dan ook niet verwonderen of de door den heer Boon bedoelde Gouden Regen zal wel een *L. alp.* zijn.

Afwijkingen in dezen zin vindt men veel bij planten met saamgestelde bladen, zoo b.v. ook bij *Ptelea trifoliata* met

Ptelea trifoliata vruchten.

4-tallige bladeren. Bij deze plant, wier vruchten dezelfde gedaante hebben als iepenvruchten en op de doorsnede zich als boven voordoen, vond ik verscheidene, die 3- of 4-vleugelig waren met een doorsnede als boven. De overtollige vleugeltjes zijn meestal iets korter.

Sommige rozen (o. a. *R. polyantha*, maar ook *Vlier*) dragen dikwijls in de oksels der vinblaadjes, de algemeene bladsteel, nog extra blaadjes, terwijl het bij sommige iepen ook dikwijls voorkomt, dat aan de voet van den bladschijf nog een nevenblaadje ontstaan is. Zeldzaamheden zijn het niet, een nauwkeurige waarnemer vindt ze bij hoopen.

LEONARD A. SPRINGER.

P. S. In mijn herbarium heb ik van *Rubus Odoratus* (een framboossoort met enkelvoudige bladeren) bladeren, die geheel den vorm van *Rubus Idaeus* hebben.

Opzetten van dieren.

Herhaaldelijk ontvang ik vogels, met verzoek, die te laten opzetten door Steenhuizen. Veel beter is het die per postpakket onmiddellijk op te zenden aan P. L. STEENHUIZEN, preparateur *Artis*, Amsterdam. Door ze eerst aan de redactie te adresseeren gaat minstens een dag verloren; wat, voor een beest, dat al eenige dagen dood is, de oorzaak kan zijn, dat het niet goed meer geprepareerd kan worden.

E. Hs.

Wandelboekje.

T. M. te L. en A. D. te B. Als u deze afl. ontvangt, zal de 2de druk van 't Wandelboekje al wel verschenen en in uw bezit zijn.

Begroeid Tulpenblad.

Mej. Z. te W. zond ons een tulp, welk op een der bloembladeren en wel op den middennerf een begin vertoende van een tulpenbloem.

J. S. W. te A. De planten, met „groene met stekels bezette knoppen”, in den volksmond „dukerts” geheeten, zijn zeker wel de bekende egelskoppen, *Sparganium ramosum*.

Reisgenoot gevraagd

(Jeugdig en van opgeruimden aard) voor een natuursport-excursie van pl.m. 14 dagen, naar Texel en zoo mogelijk eenige verdere eilanden, in de laatste helft van Juni. Ieder op eigen kosten. Candidaten worden verzocht zich schriftelijk of mondeling aan te melden bij

PIET VERHAGEN
pol. stud.

Delft, Voorstraat 48.

Vlinders en Kevers determineeren.

S. R. te G. en Mej. E. te Z. Zend ons gerust al uw doozen. De inl. krijgt u heel gauw terug, maar voor de tropische moeten wij de hulp van anderen inroepen en wij kunnen dus niet instaan voor spoedige terugzending.

BOEKBESPREKING.

Van de geïllustreerde Land- en Tuinbouwbibliotheek, onder redactie van F. B. Löhnis, Prof. Dr. J. Ritzema Bos, P. van Hoek en Leonard A. Springer ontvingen wij 5 deeltjes, die ieder apart à f 0.75 verkrijgbaar zijn.

Het zijn:

Plantenleven, door Dr. E. Giltay, p. p. 101, met 48 illustraties, waarvan 46 oorspronkelijk zijn.

Beknopt Leerboek der Scheikunde, door P. van Hoek, 2 deeltjes, 220 p. p., met 35 figuren.

Algemeene Veeveelt, door G. Reinders, 173 p. p., met 22 fig.

Aardrijkskundig Landbouwkundige Beschrijving van Nederland, door B. H. Schroven, 169 p. p., met 26 fig.

Het zijn alle uitstekende boekjes, het werkje van Dr. Giltay is een meesterstuk. De groei en 't gedrag der planten wordt er alleronderhoudenst in beschreven en door zeer eenvoudige proefnemingen duidelijk toegelicht. Ze lokken vanzelf uit tot nadoen. De illustraties zijn gelukkig oorspronkelijk en dat doet ons heel weldadig aan. 't Is niet te zeggen, hoe ergerlijk op den duur dat nadrukken van aloude illustraties wordt. Daarom leve Dr. Giltay en zijn wakkere teekenaar!

Wij wenschen dit boekje in veler handen en heusch niet alleen in die van aankomende landbouwkundigen. Er zijn hoofdstukken in, die we gaarne in *De Levende Natuur* zouden willen nadrukken. Maar 't is eenvoudiger, als onze lezers 't boekje zelf aanschaffen.

JAC. P. T.

A. J. M. GARJEANNE: **Mosflora van Nederland**. Groningen bij J. B. Wolters 1901. Gebonden; 135 p., geïllustreerd. Prijs f 1.25.

Wij hopen, dat dit boekje velen er toe mag brengen, om eens te beginnen aan de studie der mossen. In onzen tweeden jaargang hebben wij reeds de aandacht er op gevestigd en de heer Garjeanne heeft toen in ons Tijdschrift een tabel gegeven, waarmee de Nederlandsche geslachten der bladmossen gedetermineerd konden worden. Wij weten, dat velen onder onze lezers veel genoegen van die tabel gehad hebben en zij zullen nu ongetwijfeld met vreugde het hierboven genoemde boekje begroeten.

't Is een beknopt en handig werkje en 't lijkt ons, dat iemand die al wat routine van determineeren heeft, er gemakkelijk mee zal klaar komen. Het begin van de tabel op blz. 26 lijkt eerst wat formidabel, maar als ge bij de *Andreaeales* en de *Archidiales* eventjes aantekent, dat van die beide onderklassen in ons land slechts één soort voorkomt en dan nog hoogst zeldzaam, dan worden alle andere mossen gebracht tot de *Sphagnales* en *Bryales* en die zijn gemakkelijk te onderscheiden. Verder gaat alles gemakkelijk genoeg.

In de inleiding wekt de schrijver op tot het onderzoek naar de levenswijze der mossen. Daar valt nog veel aan te ontdekken en dat lijkt uitvoerbaar genoeg, als men bedenkt, hoe gemakkelijk en in hoe kleine ruimte de mossen gekweekt kunnen worden.

Wij hopen van die ontdekkingen te hooren.

JAC. P. T.

Ficaria ranunculoides met twee volkomen bloemen op één stengel.

Middelburg.

A. OGTEROP.

Aanbieding.

Eitjes van de Zijderups.

Evenals het vorige jaar, zijn bij mij, na toezending van frankeerkosten — 15 ct. — weer gratis eitjes van de zijderups, die ongeveer half Mei zullen uitkomen, verkrijgbaar.

Amsterdam,

M. VRIJ,

1e Van Swindenstraat 31c.

Onderwijzer.